Diumenge 4 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,1-12): En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, i havent-se assegut, se li acostaren els seus deixebles; i obrint la seva boca, els ensenyava, dient: «Benaurats els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaurats els qui ploren, perquè ells seran consolats. Benaurats els mansuets, perquè ells posseiran la terra. Benaurats els qui tenen fam i set de la justícia, perquè ells seran saciats. Benaurats els misericordiosos, perquè ells aconseguiran misericòrdia. Benaurats els nets de cor, perquè ells veuran Déu. Benaurats els pacificadors, perquè seran anomenats fills de Déu. Benaurats els qui sofreixen persecució per causa de la justícia, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaurats vosaltres quan us maleiran i us perseguiran, i amb mentida diran tota mena de mal contra vosaltres per causa meva. Alegreu-vos-en i exulteu, perquè la vostra recompensa serà gran en els cels».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Benaurats els pobres en l'esperit...»

Rev. D. Pablo CASAS Aljama
(Sevilla, Espanya)

Avui llegim aquest Evangeli tan conegut per a tots nosaltres, però sempre tan sorprenent. Amb aquest fragment de les benaurances, Jesús ens ofereix un model de vida, uns valors, que segons Ell són els que poden fer-nos feliços de veritat.

La felicitat, segurament, és la fita principal que tots cerquem en la vida. I si preguntéssim a la gent com procuren esdevenir feliços, o on busquen la pròpia felicitat, ens trobaríem amb respostes molt distintes. Alguns ens dirien que en una vida de família ben fonamentada; d'altres, en tenir salut i treball; altres, en gaudir de l'amistat i de l'oci..., i els més influïts potser per la societat consumista, ens dirien que en tenir diners, en poder comprar el major nombre possible de coses i, sobretot, en assolir ascendir a nivells socials més alts.

Aquestes benaurances que ens proposa Jesús no són, precisament, les que ens ofereix el nostre món

d'avui. El Senyor ens diu que seran «benaurats» els pobres en l'esperit, els mansuets, els qui ploren, els qui tenen fam i set de justícia, els misericordiosos, els nets de cor, els qui cerquen la pau, els perseguits per causa de la justícia... (cf. Mt 5,3-11).

Aquest missatge del Senyor és per als qui volen viure unes actituds de despreniment, d'humilitat, de desig de justícia, de preocupació i interès pels problemes del proïsme, i totes les altres coses les deixa en un segon pla.

Quant de bé podem fer pregant, o practicant alguna correcció fraterna, quan ens critiquen pel fet de creure en Déu i pertànyer a l'Església! Ens ho diu clarament Jesús en la darrera benaurança: «Benaurats vosaltres quan us maleiran i us perseguiran, i amb mentida diran tota mena de mal contra vosaltres» (Mt 5,11).

Sant Basili ens diu que «no s'ha de tenir al ric per feliç solament per les seves riqueses; ni al poderós per la seva autoritat i dignitat; ni al fort per la salut del seu cos... Totes aquestes coses són instruments de la virtut per als qui les usen rectament; però elles, en si mateixes, no contenen felicitat».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El que cal témer no és el mal que diguin contra vosaltres, sinó el fingiment de la vostra part; llavors sí que perdríeu el vostre gust i seríeu trepitjats. Perquè el propi de la sal és mossegar i fer picor als qui porten una vida mandrosa» (Sant Joan Crisòstom)

- «La paraula benaurats. És com una tornada que ens recorda la crida del Senyor a recórrer amb Ell un camí que, malgrat totes les dificultats, condueix a la veritable felicitat» (Francesc)

- «Benaurats els pobres en l'esperit» (Mt 5,3). Les benaurances revelen un ordre de felicitat i de gràcia, de felicitat i de pau. Jesús celebra l'alegria dels pobres, als quals ja pertany el Regne» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.546)